

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 47

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlevägen 99 den 11 Okt. 1933.

90

Min Käraste!

Det är så förskräckligt mycket att tala eller skriva om, att jag inte vet vad jag skall börja med.

Ja, först och främst för det senaste lilla brevet med bidraget till Kertha vill jag tacka. Det var rörande, att du för till posten med det. Den von K. blev så tacksam och glad. Sade i telefon, att hon har så bråttom med att redigera häftet, att hon ännu inte hunnit att personligen tacka dig. - Det var väl inte orätt, att hon fick låna det provkort från Jäger, som jag har, det där, som du brukar skicka?

Det tycks, som om våra tankar hade mötts, då du gick i solskenet på morgonen och tänkte på Nobel. Det var ju också en utmärkt artikel. Den Thulin hade klippet ut den för att använda, ifall hon bli ombedd att tala om dig i Genève. Men det är hon ännu inte.

Ja, apropå för Thulin, så ringde jag i dag upp henne för att fråga när uppslaget om

X)
Jag vill verkligen skänka den för att hjälpa till
för minna - och förståelsen i detta verk.

X)
hjälpaktioner och din legend skulle komma
jo, om lördag eller söndag. Bröjsmålet har blivit
på en arbetskommitté har skrivit till alla
dem, som först lovat sina namn, och framlagt
hela saken för dem, så att inte något miss
förstånd skulle uppstå efteråt, utan alla
visste vad det var fråga om. Det är inte meningen
att flyktingarna o villkorligen skola få hjälp att
slä sig ner i Sverige. Nej, också i andra länder.

Kanske Berendson du kan få något!

Han har skrivit till Offgelius, att veder
börande från 1 Okt. har dragit in det där med
stodet, som Grasman talade om, och att han nu
skulle ta familjen över till Köpenhamn. Har
han skrivit till dig något?

Ännu har jag vartan fått korrekta eller
pengar från Bonnius. Men en anhängan från "Hus
modern", att jag skulle uteställa satsen Man
skall aldrig tänka. Jo, man är kommen
i rövarhänder, skall jag säga. Jag sade:
"nit, madame". Får se, om de nöja sig med det
att redaktionen är belåten med din rekla
för att sätta upp vävar, det tar jag för givet
Vad skall jag mer berätta?

Jo, att jag på Idun träffade Gurli d.,
som var vid ett gräshytt hus, och

störig och ful. Jag har aldrig sett henne sådan.
Hon utladdade sitt dåliga humör på kulturfes.
Det var ingen kultur, systern Asta saknade all
organisationsförmåga, serveringen av maten
starrig och utan ordning; nej, det var Ulrikskammars
förmiddags gäster bättre. Men behandlingen på
H. var hon beläten med.

Kanske var hon sjuk, hon klagade
över väsk i ryggen. —

Jag är ensam nu. Höjde i måndags
Fogelqvists föreläsning om Diktatorerna och
folkupplysningen. Kanske du har läst
det i Dag. Nyheter? Auditoriet njöt hörbar
hjärn ^{av} hans glissningar åt hitlerianismen.

Den starkare/jungfru Maria blev samma
e. m. Så sjuk, att hon inte kunde fara hem.
Hela dagen i går de typhusaste plåget och
gämnarrop, så att jag var generad för
gramman på alla håll.

För sist måste jag tillkalla doktorn Frick.
Han var så utmärkt, så snäll mot henne
och så skicklig. Jag har hört talas om denna
Marias hjärtakomma, men aldrig sett utveckling.
Hon fick en morfin-injektion, och plågorna slutade
genast. I dag går hon upp, men orkar ingenting.

Ja, doktor Grahn frågade så intresserat om dig, hur du befann dig, och jag sade, att du var moderbar och skrev du en artikel om efter du andra.

Tack för telefon alldeles nyss! Så knit, att höra din röst och av dig själv för höra, att du är kry. Dok. Lundgren sade ju det samma i sitt brev.

Vill du tacka henne för det vänliga sista brevet!

Blir hindrad nyss, så att jag måste sluta för att för dessa rader på posten. Att gnuska vimmelkontig efter den medicin, som Grahn gav mig. Jag klagade på glömska, minnesförlust och sömnlöshet. Men han bara skrattade och tyckte jag såg ut som själva hälsan och ordinerade astracol m. m., vilket visst var för kraftigt.

Vän
N-g.

P.S. Du tar dig väl en biltur igen med Bonniers manuskript, så att jag hinner sända honom det i god tid före lördagen?